

Ιστορικά στοιχεία: Στην ελληνική μυθολογία με το όνομα Ναύπλιος είναι γνωστός ο ιδρυτής και επώνυμος ήρωας της Ναυπλίας και κυρίως ο μετά 5 γενεές απόγονός του, που αποκαλείται και Ναύπλιος Β΄ ή Ναύπλιος ο Νεώτερος.

Ο πρώτος Ναύπλιος ήταν γιος του θεού Ποσειδώνα και της Αμμυώνης, που ήταν μια από τις Δαναίδες. Ο Ναύπλιος γεννήθηκε πριν αυτή και οι αδελφές της παντρεύονταν τους γιους του Αιγύππου. Αυτός ο Ναύπλιος είχε δύο γιους, τον Δαμάστορα και τον Προίτο.

Ωστόσο, όλες οι άλλες παραδόσεις αναφέρονται στον Ναύπλιο τον Νεώτερο (στο εξής απλώς «Ναύπλιο»). Κατ' αρχή αυτός έλαβε μέρος στην Αργοναυτική Εκστρατεία. Γιος ο ίδιος του Κλυτονίου και εγγονός του Ναυβόλου, πήρε ως σύζυγό του τη Φιλύρα ή την Ησιόνη ή την Κλυμένη και απέκτησαν τρεις γιους: τον Παλαμήδη, τον Οίακα και τον Ναυσιμέδοντα. Ο Ναύπλιος ήταν πρώτιστα θαλασσοπόρος ήρωας και τον εκτιμούσαν πολύ για τις γνώσεις του. Σύμφωνα με τις κυριότερες παραδόσεις, ο Αλεός παρέδωσε στον Ναύπλιο την κόρη του Αύγη για να την πνίξει στη θάλασσα, επειδή αυτή είχε γεννήσει νόθο γιο, τον Τήλεφο, από τον Ηρακλή. Ο Ναύπλιος όμως λυπήθηκε την Αύγη και το νεογέννητο παιδί της και τους παρέδωσε σε κάποιους εμπόρους που έφευγαν προς τη Μυσία. Την ίδια θλιβερή εντολή είχε λάβει και από τον μέλλοντα πεθερό του, τον Κατρέα, ο οποίος του παρέδωσε τις κόρες του Αερόπη και Κλυμένη. Ο Ναύπλιος διέσωσε και αυτές, παντρεύοντας την Αερόπη με τον Ατρέα και, κατά μία εκδοχή, παίρνοντας την Κλυμένη για δική του σύζυγο.

Μετά τον λιθοβολισμό του γιου του Παλαμήδη, ο Ναύπλιος ορκίστηκε να εκδικηθεί τους αρχηγούς της Τρωικής Εκστρατείας: Διέφθειρε τις συζύγους των Ελλήνων πρώων όταν αυτοί έλειπαν στην Τροία, παρεμβάλλοντας ερασιές στη ζωή τους. Οι ερασιές αυτοί έφθασαν και να σκοτώσουν τους νόμιμους συζύγους όταν αυτοί επέστρεψαν. Με αυτό τον τρόπο ο Ναύπλιος υπενόμωσε τον Αγαμέμνονα, τον Ιδομενέα και τον Διομήδη. Επίσης, όταν ο στόλος των νικητών του Τρωικού Πολέμου πλησίαζε στην επιστροφή του το ακρωτήριο Καφηρέας, ο Ναύπλιος άναψε φωτιές σε απόκρημνες ακτές, προσελκύοντας έτσι τα πλοία στα φοβερά εκείνα βραχώδη σημεία και προκαλώντας ναυάγια. Για τον λόγο αυτό τον θεωρούσαν κατά την αρχαιότητα «δεινό πειρατή», ακόμα και δαιμονικό θαλάσσιο τέρας.

Σύμφωνα με κάποιες παραδόσεις, ο Ναύπλιος δολοφονήθηκε ή αυτοκτόνησε όταν η μητέρα του Οδυσσέα Αντίκλεια του ανήγγειλε ψευδώς τον θάνατο του ενός από τους γιους του. Τους μύθους του Ναυπλίου χρησιμοποίησε ο Αισχύλος για την τραγωδία του «Παλαμήδης». Με τον ίδιο τίτλο αναφέρονται και τραγωδίες των Σοφοκλή και Ευριπίδη. Στην εποχή του Λουκιανού συνήθιζαν να αναπαριστούν την οργή του Ναυπλίου με τη μιμική τέχνη.

(Τα βιογραφικά στοιχεία από το λήμμα της Wikipedia)

ΝΑΥΠΛΙΟΣ

Ένα ιστορικό θεατρικό έργο γραμμένο από την θεατρική συγγραφέα Ελένη Παπαφιλίππου. Η Ελένη, η δικιά μας Ελένη η συμπάροικος μας εδώ στο Σύννευ, γράφει και ιστορεί την υπόθεση της εκδίκησης του Ναυπλίου σε ένα θεατρικό κείμενο το οποίο ανέβηκε σε παγκόσμια πρώτη απόδοση και διδασκαλία από την θεατρική ομάδα της παροικίας μας «Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας», σε σκηνοθεσία και διδασκαλία του Κου Σταύρου Οικονομίδη. Οι παραστάσεις θα διαρκέσουν έως την

10 Δεκεμβρίου 2017 και το έργο θα διδάσκεται επί σκηνής κάθε Παρασκευή και Σάββατο στις 8 μμ και Κυριακές στις 5 μμ.

Σκηνοθεσία:

Σταύρος Οικονομίδης

Διεύθυνση Παραγωγής:

Εβελιν Τσαβαλά

Γενική Εποπτεία:

Μέλπω Παπαδοπούλου

Πρόσωπα (κατά σειρά εμφάνισης)

Δολίος
Μελάνθιος
Αντίκλεια
Μέντορας
Λαέρτης
Πηνελόπη
Μελανθώ
γκούλα
Ναύπλιος
Οίακας
Ευρύμαχος
Φρουρός

Σταύρος Οικονομίδης
Πέτρος Μιχαλόπουλος
Χρυσούλα Μεσσάρη
Διονύσης Μεσσάρης
Δημήτρης Δαβίσκας
Εβελιν Τσαβαλά
Χρυσούλα Κεχαγιά Φρα-

Γιάννης Νταβίσκας
Μιχάλης Καζώνης
Σάββας Κυριακίδης
Αλέξανδρος Τσαμαλίκος

Λίγα λόγια για το έργο...

(όπως στο σχετικό πρόγραμμα που διανέμεται στην παράσταση)

Η ιστορία ξεκινά μετά το τέλος του Τρωικού πολέμου, όταν τα καράβια των Αχαιών επιστρέφουν κατά εκατοντάδες στα Ελληνικά Βασίλεια. Και ενώ στο παλάτι της Ιθάκης η προσημονή για τον βασιλιά Οδυσσέα κορυφώνεται, καταφτάνει στο νησί ένας μυστηριώδης θαλασσινός, ο Ναύπλιος. Φέρνει νέα για την τύχη του βασιλιά Οδυσσέα, μα στην πραγματικότητα μηχανεύεται στην εκδίκησή του. Μια λυσσαλέα εκδίκηση που ξεκινώντας από τη Τροία, έσπειρα την καταστροφή στα υπόλοιπα παλάτια των Αχαιών και τώρα πρέπει να ολοκληρωθεί στο παλάτι του πολυμήχανου Οδυσσέα... (η συνέχεια επί σκηνής)

Παρουσίαση του έργου

Πρόκειται για ένα εξαιρετικό κείμενο της Ελένης Παπαφιλίππου, για ένα περιστατικό σημαντικότητα που καθόρισε όχι μόνο τις τύχες των βασιλείων των Αχαιών (Ελλήνων) αλλά και αυτό το τέλος του Μυκηναϊκού και Μινωϊκού Πολιτισμού, που σηματοδοτείται την περίοδο μετά την λήξη του Τρωικού Πολέμου. Ένας πόλεμος, στην ουσία χωρίς νικητές και ηττημένους ή κατά μία διαφορετική έννοια, με πραγματικούς ηττημένους τους ίδιους του νικητές. Διεφθαρμένοι και αιμοδιψείς, λαφυραγωγούντες κακώς ρίχνουν τις μάσκες της τιμής και της υπόληψης, άνευ πλέον αρχών και ήθους επιστρέφουν να περισυλλέξουν ουσιαστικά τα κομμάτια της ίδιας της ζωής τους. Ο Οδυσσέας, σύμβολο, του κάθε Έλληνα θαλασσοπόρου, απορροφάται από την ίδια του τη ταραγμένη ζωή και πληρώνει το τίμημα των μηχανορραφιών του. Ο πρώτος ουσιαστικά πανάρχαιος ιμπεριαλιστικός πόλεμος της αρχαιότητας για τη κατάκτηση του πλούτου αλλά και της στρατηγικής θέσεως της Τροίας καταλήγει στην πλήρη ηθική, πολιτιστική και πολιτισμική ήττα των Ελλήνων πριν ακολουθήσει μία περίοδος αφάνειας μέχρι την εμφάνιση των Δωριέων στο προσκήνιο της Ιστορίας και την επανεκκίνηση του Ελληνισμού.

Όλα αυτά διαφαινούνται μέσα από την απλότητα του κειμένου και βεβαίως γίνονται άμεσα κατανοητά από τον θεατή, που έχει την ελάχιστη γνώση ή διάθεση για να κατανοήσει τα δρώμενα στη σκηνή. Το κείμενο, χωρίς απόκρυψη νοημάτων, ξεκάθαρο και διαυγές μεταφέρει στον θεατή ακριβώς το στόχο της συγγραφής που είναι η απόδοση της ιστορικής αλήθειας μέσα από την πλοκή

του μύθου. Η διαφθορά μέσα από το πλέον αγνό και τίμιο παλάτι της εποχής και η μετάβαση σε νέου πατριαρχικού τύπου πρότυπα, η προσπάθεια ανάληψης και διαχείρισης της εξουσίας από την νέα ανερχόμενη αστική τάξη της εποχής, είναι στοιχεία διάχυτα και κυρίως στο δεύτερη πράξη του έργου, με την εμφάνιση των μνηστήρων διεκδικητικών ουσιαστικά της εξουσίας προς όφελος της τάξης τους. Από την άλλη, αμυδρή προσπάθεια της λαϊκής μάζας για βελτίωση των όρων διαβίωσης της «ενώνει» με τα δεσμά ενός υποφαινομένου γάμου τα συμφέροντα του παλατιού και της τάξης των αρχόντων, ώστε να διασωθεί η τάξη πραγμάτων που υπάρχει αφ' ενός και κατασταλούν οι όποιες απαιτήσεις του λαού για ανταπόδοση της θυσίας και της συμμετοχής του σε ένα μακρόχρονο πόλεμο, που εξήντησε και οικονομικά κάθε περιθώριο αντοχής του.

Σκηνοθετικά το έργο βασίζεται στην εμπειρία του Σταύρου Οικονομίδη αλλά και την άριστη προσπάθεια απόδοσης των ρόλων από την θεατρική ομάδα του Θεάτρου Τέχνης Αυστραλίας. Νέα πρόσωπα, εμφανίζονται κάθε φορά στη σκηνή σε μια προσπάθεια απόδοσης των ρόλων, που αποτελούν το ανθρώπινο υλικό που δυστυχώς δεν είναι εύκολο να ευρεθεί στη περιορισμένη σε διαθέσιμότητα του παροικία μας. Θα ήταν ίσως περιττό να επαναλάβω μέσα από τη στήλη αυτή, το αξιόπαινο των προσπαθειών των πρωταγωνιστών, οι οποίοι έχουν πολλάκις τιμηθεί για την προσφορά τους απλά για την ορθότητα της αναφοράς θα αναφερθώ στον ηθοποιό Μιχάλη Καζώνη, για την ερμηνεία του στο ρόλο του Οίακα του υιού του Ναυπλίου. Ο Μιχάλης, σε ένα ιδιαίτερα τραγικό ρόλο, αναδεικνύει ένα ταλέντο αξιόλογο, ενώ παράλληλα η Εβελιν Τσαβαλά, ακούραστη επί σκηνής από την έναρξη έως το τέλος του έργου, επιδεικνύει αξιοθαύμαστη αντοχή και ερμηνευτική επιδεξιότητα. Επειδή αναφέρομαι στους πρώτους ρόλους φυσικά δεν θα παραλείψω να αναφερθώ και στην αντοχή και απόδοση του Γιάννη Νταβίσκα, ενώ διακριτικά ουσιαστικά η απόδοση του ρόλου του αρχιδούλου Δολίου, από τον ίδιο τον σκηνοθέτη Σταύρο Οικονομίδη. Οι επόμενοι ρόλοι αποδίδονται με συνέπεια και τιμούν τον κάθε ηθοποιό για την αφοσίωση και την ερμηνεία του συνολού με την αρχή του «έκαστος εφ'ώ ετάχθη»

Πολύς κόσμος στην πρεμιέρα της 17ης Νοεμβρίου 2017 και γνωστά πρόσωπα από την πνευματική ελίτ της παροικίας μας αλλά και γενικότερα από φορείς και εκπροσώπους οργανώσεων, σωματείων και άλλων παροικιακών φορέων, χωρίς να κάνω κάποια ιδιαίτερη αναφορά, λόγω του κινδύνου παραλείψεως κάποιου προσώπου. Η παρουσία όλων αυτών των ανθρώπων, θεωρώ ότι ήταν πολύπλευρη και οι κριτικές που επικράτησαν στα «πηγαδάκια» κατά τη διάρκεια του διαλείμματος αλλά και μετά την παράσταση ήταν εγκωμιαστικές για το έργο και το στίσιμο της παράστασης.

Η άποψή μας, λοιπόν, είναι ανεπιφύλακτα θετική για το έργο, ιδιαίτερα επειδή πρόκειται για ένα έργο που ανεβαίνει εδώ στην παροικία μας σε παγκόσμια πρώτη, από συμπάροικο συγγραφέα και το σημαντικότερο όλων, ότι όπως ακούστηκε από τα χείλη του Κου Σταύρου Οικονομίδη, τουλάχιστον τώρα, το έργο αυτό, αποτελεί δώρο της συγγραφής για την παροικία μας. Κλείνοντας, οφείλω να ευχαριστήσω τόσο την συγγραφέα για το εξαιρετικό κείμενο που μας χάρισε, όσο και το Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας, που το έβγαλε από το συρτάρι του γραφείου τους και το δίδαξε σε όλους εμάς που έχουμε ανάγκη από τα έργα νέων δημιουργών. Καλή επιτυχία στο έργο «Ναύπλιος» και στο Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας!